

indføres fra Udlandet. Smidlertid skal man ikke tage sig det saa nær. Det, som er det aldeles afgørende, er, paa hvilket Grundlag, mørkt eller lyst, man bestemmer Farven, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at Farvetablerne adskille sig stærkt fra hinanden. I den Henseende har man været meget nøjagtig. Der foreligger forseglede Eksemplarer paa fort Grund, de ere foreviste Udvalget og foreviste Statsraadet; det er det officielle Eksemplar, og det er ogsaa tilkendegivet Margarineinspektorerne, at det have de at rette sig efter. Jeg tror, at i Praksis er Faren ikke saa stor; men det kan være, at det i Domsager tager sig underligt ud, og at det der kan være vanskeligt at bedømme Forholdet. Det er et specielt Forhold, hvor et Støn maa være afgørende, og hvorledes Domsstolene der ville stille sig, ved jeg ikke; men jeg tror dog ikke, at man i Praksis behøver at være bange, da det nu er prøvet i en Række Aar. Selve Spørgsmaalet om Farvebestemmelsen har, saavidt jeg erindrer, ikke været Genstand for Afgørelse i hvert Fald indenfor Højesteret paa den Maade, som det ærede Medlem bebudede, vilde ske i en nær Fremtid. Det kan jo være, at naar man ser den Dom, man deraf finder Anledning til at tage under Overvejelse, om man ikke endnu skulde søge Udriinger i Loven. Jeg tror ærlig talt, at det vil være vanskeligt at opnaa det i Folketinget; man har nu en Gang forelæst sig i Bestemmelserne her, og man har jo kunnet komme igennem dermed; jeg synes ikke godt om dem; men det er jo to Ting, som ikke falde sammen. Det er nu en Gang saadan indenfor Lovgivningsvirksomhed, at naar der er en Bestemmelse, som man kan komme igennem med, og som man ikke kan faa ændret, saa finder man sig i det, og det kan ogsaa gaa saaledes her.

Det. Hansen: Maa jeg tillade mig den Bemærkning, at det Ønske om flere Farvetavler navnlig ud over Farven F er fremkommet netop fra de officielle Undersøgers Side, Margarineinspektøren og Dr. Lehmann, som vistnok er Ministeriets tilhængere. De have udtalt Ønsket om flere Tavler, og det er ligeledes, hvis jeg ikke fejler, netop de samme Mænd, der have fremhævet, at Faktum er, at de officielle Tavler — jeg vil ikke tale om disse enkelte, der er maaske et Unicum i Ministeriet — men at der i dem, som gaa og gælde for officielle Tavler, er en Forfælt, og undertiden kunne de variere 2 Nummer, hvilket naturligvis i Praksis er meget uheldigt. For øvrigt skal jeg gøre den Bemærkning, at jeg tror ikke, den højt-

ærede Minister vil faa megen Oplysning af den omtalte Sag. Der gik det sagkyndige officielle Støn ud paa, at Farvestyrken var helt oppe til Nr. 4 og 5 — det er saa langt fra Grænsen. Vanskeligheden kommer naturligvis først frem, naar sagkyndige Mænd ikke kunne sige, om det er 7 eller 8, eller det ligger derimellem. Men i øvrigt er Afgørelsen af denne Farveforfælt vanskelig. Det er oplyst, at det kommer an paa, hvorledes Belysningen er, om det er Solskin og klart, da bliver Farven gulere, eller om det er Graavejr; det kommer ogsaa an paa, hvorledes Temperaturen er; er det varmt, saa er Farven gulere, og er det køliger, saa blegner den. Paa den Maade er den Bestemmelse umaadelig vanskelig, og det kan ikke slaas fast i en Lov, og derfor slutter jeg mig til det ærede kongevalgte Medlem i Ønsket om, at Bestemmelsen i § 5 maa blive modificeret.

Indenrigsministeren (Singerslev): Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem anførte, og det er blevet indrømmet baade af den Mænd, som har fremstillet Farvetablerne, og Doktor Lehmann, den eneste, som er i Stand til at gøre det — det er et meget specielt Spørgsmaal — at det var ønskeligt at gaa videre, og det har man ogsaa vist fra Margarineinspektørernes Side. Jeg har ogsaa i Fjor ønsket at komme til nærmere Bestemmelse om Farverne og forhandlede derom med Folketinget; men det lykkedes ikke, da man der var overbevist om Rigtigheden af at gaa i den Retning. Jeg har derfor troet at burde se bort fra disse Ønsker. Det er ogsaa ganske rigtigt, naar det ærede Medlem sagde, at det er Belysningen, det kommer an paa; det ærede Medlem kunde tilføje, at ogsaa det Grundlag, hvorpaa man holder Smørstuet, kan faa stor Betydning. Grundlaget kan man komme bort fra ved, at det foreskrives et ensartet Grundlag, og det er ogsaa sket, i hvert Fald, hvis det ikke er sket, vil det ske. Belysningsspørgsmaalet er man ikke kommen fuldstændig over, men nærmer sig dertil. Naar der bliver Forfælt i Bestemmelsen, om den ene eller den anden Farvetable passer i det paagældende Tilfælde, er det en ganske naturlig Ting, for det kan jo ikke nægtes, at Farvebestemmelsen, naar den skal gøres i det enkelte Tilfælde, til en vis Grad hviler paa et Støn. Derfor er det ganske nødvendigt, at alle de, som skulle gøre det, have praktisk Øvelse i en ikke ringe Grad, naar der skal opnaas Sikkerhed; men desuagtet er det selvfølgelig ikke udelukket, at to forskellige Personer — de være nok saa dygtige —